

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו. אף אני לא אעיד לו, אני ובני וחתני.	רב:											◊
ואמאי? הוה ליה שלישי בראשון, ואנן שני בשני - תנן, שני בראשון - תנן, שלישי בראשון - לא תנן												⋈
מאי חתנו דקתני במתניתין - חתן בנו.												◊
וליתני בן בנן												⋈
מילתא אגב אורחיה קא משמע לן, דבעל כאשתו.												◊
שמונה אבות שהן עשרים וארבעה	ואלא הא דתני רבי חייא:											◊
הני תלתין ותרתין הוין												⋈
אלא, לעולם חתנו ממש, ואמאי קרי ליה חתן בנו - כיון דמעלמא קאתי כדור אחר דמי.												◊
אי הכי הוה ליה שלישי בשני, ורב אכשר שלישי בשני												⋈
אלא, רב דאמר כרבי אלעזר.												◊
כשם שאחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו - כך בן אחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו.	דתניא, רבי אלעזר:											◊
ואכתי הוה ליה שלישי בשני, ורב אכשר שלישי בשני												⋈
רב סבר ליה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.												◊
מאי טעמא דרב												^
דאמר קרא לא יומתו אבות על בנים ובנים - לרבות דור אחר.	[רב]											◊
ורבי אלעזר												⋈
על בנים אמר רחמנא - פסולי דאבות שדי אבנים.	[רבי אלעזר]											◊
אחי חמותי לא יעיד לי, בן אחי חמותי לא יעיד לי, בן אחות חמותי לא יעיד לי, ותנא תונא: בעל אחותו, ובעל אחות אביו, ובעל אחות אמו, הן ובניהן וחתניהן.	רב נחמן:											◊
אחי חמיו מהו, בן אחי חמיו מהו, בן אחות חמיו מהו?	רב אשי: כי - הוינן בי עולא איבעי לן:											^
אחיו, ואחי אביו, ואחי אמו, הן ובניהן וחתניהן.	אמר לן[עולא], תניתוה:											◊
מהו שיעיד אדם באשת חורגו?	רב איקלע למזבן גוילי. בעו מיניה:											^
בעל כאשתו.	בסורא אמרי:											◊
אשה כבעלה.	בפומבדיתא אמרי:											◊
מניין שהאשה כבעלה - דכתיב (ויקרא י"ח) ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא והלא אשת דודו היא מכלל דאשה כבעלה.	דאמר רב הונא אמר רב:											◊
ובעל אמו הוא ובנו וחתנו.												◊
בנו - היינו אחיו												⋈
לא נצרכה אלא לאחי האח.	רבי ירמיה:											◊
רב חסדא אכשר באחי האח.	[רב חסדא]											◊
לא שמיע לך הא דרבי ירמיה?	אמרו ליה:											⋈

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
story-מעשה O

⚡ **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
לא שמיע לי.	אמר להו: [רב חסדא]											!			כה:			
כלומר, לא סבירא לי.												■			כה:			
אי הכי היינו אחין															◇	כה:		
תנא אחיו מן האב, וקתני אחיו מן האם.															◇	כה:		
אבי חתן ואבי כלה מעידין זה על זה, ולא דמו להדדי אלא כי אכלא לדנא.	רב חסדא:														■	◇	כה:	
מעיד אדם לאשתו ארוסה.	רבה בר בר חנה:														■	◇	כה:	
לא אמרן אלא לאפוקי מינה, אבל לעיולי לה - לא מהימן.	רבינא:														■	◇	כה:	
ולא היא, לא שנא לאפוקי ולא שנא לעיולי - לא מהימן. מאי דתיך - כדאמר רבי חייה בר אמי משמיה דעולא:																◇	כה:	
אשתו ארוסה לא אונן ולא מטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה.	[רבי חייה בר אמי משמיה דעולא]														■	◇	כה:	
התם - בשארן תלה רחמנא, אכתי לאו שארו היא. הכא - משום איקרובי דעתא הוא, והא איקרבא דעתיה לגבה.															■	◇	כה:	
חורגו לבדו.																■	<	כה:
חורגו לבדו.	תנו רבנן: [ת"ק]															■	◇	כה:
גיסו.	רבי יוסי:															■	◇	כה:
גיסו לבדו	ותניא אידך: [ת"ק]															■		כה:
חורגו.	רבי יהודה:															■		כה:
מאי קאמר?																	^	כה:
חורגו לבדו, והוא הדין לגיסו.	אילימא הכי קאמר: [ת"ק]															■	!	כה:
גיסו לבדו, והוא הדין לחורגו.	ואתא רבי יוסי למימר:															■	!	כה:
גיסו, הוא ובנו וחתנו	אלא מתניתין דקתני:															■	◇	כה:
מנ"ל? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי																	◇	כה:
חורגו לבדו, אבל גיסו - הוא ובנו וחתנו.	ואלא הכי קאמר: [ת"ק]															■	!	כה:
גיסו לבדו, אבל חורגו - הוא ובנו וחתנו.	ואתא רבי יוסי למימר:															■	!	כה:
שמונה אבות שהן עשרים וארבעה	ואלא הא דתני רבי חייה:															■	◇	כה:
כמאן? לא כרבי יוסי ולא כרבי יהודה																	◇	כה:
חורגו לבדו, אבל גיסו הוא ובנו וחתנו.	אלא הכי קאמר: [ת"ק]															■	!	כה:
גיסו לבדו, וכל שכן חורגו.	ואתא רבי יוסי למימר:															■	!	כה:
ומתניתין - רבי יהודה, ברייתא - רבי יוסי.																	!	כה:
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:															■	◇	כה:
ההיא מתנתא דהוי חתימי עלה תרי גיסי.																	○	כה:

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⋈**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**
 חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key **key**

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סבר רב יוסף לאכשורה.	[רב יוסף]											◇	כה:		
הלכה כרבי יוסי.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											◇	כה:		
ממאי דרבי יוסי דמתניתין, דמכשר בגיסו? דילמא רבי יוסי דברייתא, דפסיל בגיסו?	אמר ליה אביי:											⋈	כה:		
לא סלקא דעתך												!	כה:		
כגון אנא ופנחס, דהוינן אחי וגיסי. אבל גיסי דעלמא - שפיר דמי.	דאמר שמואל:											!	כה:		
ודילמא כגון אנא ופנחס - משום דגיסו קאמך												⋈	כה:		
זיל קניה בעדי מסירה כרבי אלעזר.	אמר ליה: [רב יוסף]											■	כה:		
מודה רבי אלעזר במזויף מתוכו שהוא פסול	והאמר רבי אבא:											⋈	כה:		
זיל, לא שבקי לי דאותביניה לך.	אמר ליה: [רב יוסף]											O	כה:		
רבי יהודה אומר כו'.													<	כה:	
הלכה כרבי יהודה.	רבי תנחום אמר רבי טבלא אמר רבי ברונא אמר רב:												■	כה:	
אין הלכה כרבי יהודה.	רבא אמר רב נחמן:												■	כה:	
אין הלכה כרבי יהודה.	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												■	כה:	
איכא דמתני לה להא דרבה בר בר חנה אהא.													■	כה:	
(דברים י"ז) ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם, וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל שופט שלא היה בימיו? אלא, זה שהיה קרוב ונתרחק.	את זו דרש רבי יוסי הגלילי:												■	כה:	
הלכה כרבי יוסי הגלילי.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												■	כה:	
בני חמה דמר עוקבא קרובים ונתרחקו הוו													O	כה:	
פסילנא לכו לדינא.	אמר להו: [מר עוקבא]												■	כט.	
אמרו ליה: מאי דעתך, כרבי יהודה? אנן מיייתנן איגרתא ממערבא דאין הלכה כרבי יהודה.													O	כט.	
אטו בקבא דקירא אידבקנא בכו? דלא קאמינא פסילנא לכו לדינא אלא משום דלא צייתיתו דינא.	אמר להו: [מר עוקבא]												■	כט.	
אוהב זה שושבינו וכו'.													■	<	כט.
וכמה?													^	כט.	
כל שבעת ימי המשתה.	רבי אבא אמר רבי ירמיה אמר רב:												!	◇	כט.
אפילו מיום ראשון ואילך.	רבנן משמיה דרבא:												!	◇	כט.
השונא כל שלא דבר כו'.													■	<	כט.
(במדבר ל"ה) והוא לא אויב לו - יעידנו. ולא מבקש רעתו - ידיננו.	תנו רבנן:												■	◇	כט.
אשכחן שונא, אוהב מנלן?													^	כט.	
קרי ביה הכי: והוא לא אויב לו ולא אוהב לו - יעידנו, ולא מבקש רעתו ולא טובתו - ידיננו.													!	כט.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סנהדרין-זה בורר
מידי אוהב כתיב?												מ
אלא, סברא הוא: אויב מאי טעמא - משום דמרחקא דעתיה - אוהב נמי מקרא דעתיה.												מ
ורבנן: האי לא אויב לו ולא מבקש רעתו מאי דרשי ביה?												מ
חד לדיין, אידך - כדתניא:												מ
והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו - מכאן לשני תלמידי חכמים ששונאין זה את זה שאין יושבין בדין כאחד.												מ
כיצד בודקים את העדים? היו מכניסין אותן לחדר, ומאיימין עליהן. ומוציאין את כל האדם לחוץ, ומשיירין את הגדול שבהן, ואומרים לו: אמור היאך אתה יודע שזה חייב לזה. אם אמר, הוא אמר לי שאני חייב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו - לא אמר כלום, עד שיאמר בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז. ואחר כך מכניסין את השני, ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהן מכוונין - נושאין ונותנין בדבר.												מ
שנים אומרים זכאי ואחד אומר חייב - זכאי. שנים אומרים חייב ואחד אומר זכאי - חייב. אחד אומר חייב, ואחד אומר זכאי, אפילו שנים מזכין או שנים מחייבין ואחד אומר איני יודע - יוסיפו הדיינין.												מ
גמרו את הדבר, היו מכניסין אותן. הגדול שבדיינין אומר: איש פלוני אתה זכאי, איש פלוני אתה חייב. ומניין לכשיצא לא יאמר אני מזכה וחביריי מחייבים אבל מה אעשה שחביריי רבו עלי - על זה נאמר (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמך ואומר (משלי י"א) הולך רכיל מגלה סוד.												מ
היכי אמרינן להו?												מ
הכי אמרינן להו (משלי כ"ה) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר.												מ
יכלי למימר שב שני הוה כפנא ואבבא אומנא לא חליף												מ
אמרינן להו: (משלי כ"ה) מפץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר.												מ
יכלי למימר שב שני הוה מותנא ואיניש בלא שניה לא שכיב												מ
אמרינן להו סהדי שקרי אאוגריהו זילי, דכתיב (מלכים א' כ"א) והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך.												מ
אם אמר הוא אמר לי כו' עד שיאמרו בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז.												מ
מסייע ליה לרב יהודה												מ
צריך שיאמר אתם עדיי.												מ
מנה לי בידך? אמר לו: הן. למחר אמר לו: תנהו לי? אמר: משטה אני בכ - פטור.												מ
מנה לי בידך, אמר לו: הן. למחר אמר לו: תנהו לי? אמר לו: משטה אני בכ - פטור. ולא עוד אלא, אפילו חכמין לו עדים אחזרי גדר, ואמר לו מנה לי בידך, אמר לו: הן. - רצונך שתודה בפני פלוני ופלוני? - אמר לו: מתיירא אני שמא תכפיני לדין. למחר אמר לו: תנהו לי? אמר לו: משטה אני בכ - פטור. ואין טוענין למסית.												מ
מסית מאן דכר שמיה?												מ
אם לא טען - אין טוענין לו. ובדיני נפשות, אף על גב דלא טען - טוענין לו. ואין טוענין למסית.												מ
מאי שנא מסית?												מ
שאני מסית, דרחמנא אמר (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.												מ
מניין שאין טוענין למסית - מנחש הקדמוני												מ

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ?
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראייה- ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרבה טענות היה לו לנחש לטעון ולא טען, ומפני מה לא טען לו הקדוש ברוך הוא - לפי שלא טען הוא.	דאמר רבי שמלאי:	■	■									
מאי הוה ליה למימר		?										
דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעין? דברי הרב שומעין.	!											
מניין שכל המוסיף גורע - שנאמר (בראשית ג) אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו.	חזקיה:		■									◇
מהכא (שמות כ"ה) אמתים וחצי ארכו	רב משרשיא:	■										◇
(שמות כ"ו) עשתי עשרה יריעת.	רב אשי:	■										◇
לא שנו אלא דאמר משה אני כך, אבל אמר: לא היו דברים מעולם - הוחזק כפרן.	אביי:									■		◇
כל מילי דכדי לא דכירי אינשי.	אמר ליה רב פפא בריה דרב אחא בר אדא, הכי אמרינן משמיה דרבא:									?		◇
ההוא דאכמין ליה עדים לחבריה בכילתיה, אמר ליה: מנה לי בידך. - אמר ליה: הן. אמר: עירי ושכבי ליהוה עלך סהדי - אמר ליה: לא.												◇
הא אמר ליה לא.	רב כהנא:											◇
ההוא דאכמין עדים בקיבא לחבריה, אמר ליה: מנה לי בידך. אמר ליה: הן. - חיי ומיתי ליהוה עלך סהדי אמר ליה: לא.												◇
הא אמר ליה לא.	רבי שמעון:											◇
שמע מינה מהא, הא דאמר רב יהודה אמר רב:	רבינא ואיתימא רב פפא:											◇
צריך שיאמר אתם עדיי	[רב יהודה אמר רב]											◇
לא שנא כי אמר ליה, ולא שנא כי אמר מלוה ושתיק ליה. טעמא דאמר ליה לא, אבל אי שתיק - הכי נמי.												◇
ההוא דהוה קרו ליה קב רשו, אמר: מאן מסיק בי אלא פלוני ופלוני. אתו תבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן.												◇
אדם עשוי שלא להשביע את עצמו.	רב נחמן:											◇
ההוא דהוה קרו ליה עכבא דשכיב אדינרי, כי קא שכיב אמר: פלניא ופלניא מסקו בי זוזי. בתר דשכיב אתו תבעוהו ליורשין. אתו לקמיה דרבי ישמעאל ברבי יוסי												◇
כי אמרינן אדם עשוי שלא להשביע את עצמו - הני מילי מחיים. אבל לאחר מיתה - לא.	אמר להו: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]											◇
פרעו פלגא. תבעוהו לדינא לאידך פלגא. אתו לקמיה דרבי חייא												◇
כשם שאדם עשוי שלא להשביע את עצמו - כך אדם עשוי שלא להשביע את בניו.	אמר להו: [רבי חייא]											◇
אמרו ליה: ניזיל וניהדרך												◇
כבר הורה זקן.	אמר להו: [רבי חייא]											◇
הודה בפני שנים וקנו מידו - כותבין, ואם לאו - אין כותבין.												◇
בפני שלשה ולא קנו מידו, רב אמר: כותבין	[רב]											◇
אין כותבין.	רב אסי:											◇
הוה עובדא והש לה רב להא דרב אסי.												◇
הא אודיתא, זימנין כותבין וזימנין לא כותבין. כניפי ויתבי - לא כותבין, כנפינהו איהו - כותבין.	רב אדא בר אהבה:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו כנפיהו איהו - לא כתבינן, עד דאמר להו הוו עלי דייני.	רבא:											כט:
אפילו אמר הוו עלי דייני - לא כתבינן, עד דקבעי דוכתא, ושלחי ומזמני ליה לבי דינא.	מר בר רב אשי:											כט:
הודה במטלטלי וקנו מידו - כותבין, ואם לאו - אין כותבין.												כט:
במקרקעי ולא קנו מידו, מאי?												כט:
אין כותבין.	אמימר:											כט:
כותבין.	מר זוטרא											כט:
והלכתא: כותבין.												כט:
מטלטלי ואיתנהו בעיניהו, מאי?	רבינא איקלע לדמהריא, אמר ליה רב דימי בר רב הונא מדמהריא לרבינא:											כט:
כמקרקעי דמו.	אמר ליה: [רבינא]											כט:
כיון דמחסרי גוביינא - לא.	רב אשי:											כט:
ההיא אודיתא דלא הוה כתוב בה אמר לנא כתבו וחתמו והבו ליה.												כט:
היינו דריש לקיש	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:											כט:
חזקה אין העדים חותמין על השטר אלא אם כן נעשה גדול.	דאמר ריש לקיש:											כט:
מי איכא מידי דאנן לא ידעינן, וספרי דבי דינא ידעי?	מתקוף לה רב פפי, ואיתימא רב הונא בריה											כט:
שאיילנהו לספרי דאביי - וידעי, לספרי דרבא - וידעי.												כט:
ההיא אודיתא דהוה כתב ביה, דוכרן פיתגמי וכל לישני דבי דינא, ולא הוה כתב בה במוחב תלתא הוינא וחד ליתיה.												כט:
היינו דריש לקיש.	סבר רבינא למימר:											ל.
כל כי האי גוונא - חיישינן לבית דין טועין.	רב נתן בר אמי, הכי אמרין משמיה דרבא:											ל.
אי כתב בה בי דינא - תו לא צריך.	רב נחמן בר יצחק:											ל.
דילמא בית דין הצופ הוא												ל.
שנים שדנו - דיניהן דין, אלא שנקראו בית דין הצופ	דאמר שמואל:											ל.
דכתב ביה בי דינא דרבנא אשי.												ל.
דילמא רבנן דבי רב אשי כשמואל סבירא להו?												ל.
דכתיב בו, ואמר לן רבנא אשי.												ל.
אמר להן אחד: אני ראיתי אביכם שהטמין מעות בשידה תיבה ומגדל, ואמר: של פלוני הן, של מעשר שני הן, בבית - לא אמר כלום, בשדה - דבריו קיימין	תנו רבנן:											ל.
כללו של דבר: כל שבידו ליטלן - דבריו קיימין, אין בידו ליטלן - לא אמר כלום.												ל.
הרי שראו את אביהן שהטמין מעות בשידה תיבה ומגדל, ואמר של פלוני הן, של מעשר שני הן, אם כמוסר - דבריו קיימין, אם כמערים - לא אמר כלום.												ל.
הרי שהיה מצטער על מעות שהניח לו אביו, ובא בעל החלום ואמר לו: כך וכך הן, במקום פלוני הן, של מעשר שני הן - זה היה מעשה, ואמרו: דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין.												ל.

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שנים אומרים זכאי כו'.											■
מיכתב היכי כתבי?											^
זכאי.	רבי יוחנן:									◆	!
פלוגי ופלוגי מזכין, ופלוגי מחייב.	ריש לקיש:									◆	!
מדבריהן נזוכה פלוגי.	רבי אלעזר:									◆	!
מאי בנייהו?											⚡
איכא בנייהו לשלומי איהו מנתא בהדייהו. דלמאן דאמר זכאי - משלם, ולמאן דאמר פלוגי ופלוגי מזכין ופלוגי - ופלוגי מחייבין - לא משלם.											!
ולמאן דאמר זכאי משלם? לימא להו אי לדידי צייתתון - אתון נמי לא שלמיתון											⚡
אלא, איכא בנייהו לשלומי איהו מנתא דידיה. למאן דאמר זכאי - משלמי, למאן דאמר פלוגי ופלוגי מזכין ופלוגי מחייבין - לא משלמי.											!
ולמאן דאמר זכאי משלמי? ולימרו ליה: אי לאו את בהדן - לא הוה סליק דינא מיד?											⚡
אלא: איכא בנייהו משום (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמך.											!
זכאי - משום לא תלך רכיל.	רבי יוחנן:										■
פלוגי ופלוגי מזכין ופלוגי מחייבין - משום דמיחזי כשיקרא.	ריש לקיש:										■
ורבי אלעזר אית ליה דמר, ואית ליה דמר. הלכך כתבי הכי: מדבריהם נזוכה פלוגי.	[רבי אלעזר]										■
גמרו את הדבר היו מכניסין כו'.											■
למאן?											^
אילימא לבעלי דינין											!
התם קיימי											⚡
אלא לעדים.											!
כמאן, דלא כרבי נתן.											⚡
לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהן כאחד.	דתניא: [רבנן]										◆
אפילו בזה אחר זה.	רבי יהושע בן קרחה:										◆
ואין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהן כאחד	[רבנן]										◆
שומעין דבריו של זה היום, וכשיבא חברו למחר שומעין את דבריו.	רבי נתן:										◆
לא, לעולם לבעלי דינין, ורבי נחמיה היא.											!
כך היה מנהגן של נקיי הדעת שבירושלים: מכניסין לבעלי דינין ושומעין דבריהן, ומכניסין את העדים ושומעין דבריהם, ומוציאין אותן לחוץ ונושאים ונותנים בדבר.	דתניא, רבי נחמיה:										■
גמרו את הדבר מכניסין את העדים	והתניא:										⚡
ההיא דלא כרבי נתן.											!
גופא, לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד.	[רבנן]										◆

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו בזה אחר זה.	רבי יהושע בן קרחה:									♦	■	◊
במאי קמפלגי?										^		
איבעית אימא קרא, ואיבעית אימא סברא.										!		◊
איבעית אימא סברא:										■	!	
אמנה דקא מסהיד האי - לא קא מסהיד האי, ומנה דקא מסהיד האי - לא קמסהיד האי.	[רבנן]									■	!	◊
ואידך										?	!	
אמנה בעלמא תרוייהו קמסהדי.	[רבי יהושע בן קרחה]									!	!	◊
ואיבעית אימא קרא:										■	!	
דכתיב (ויקרא ה') והוא עד או ראה או ידע	[רבנן]									■	!	◊
ממשמע שנאמר (דברים י"ט) לא יקום עד, איני יודע שהוא אחד? מה תלמוד לומר אחד - זה בנה אב, כל מקום שנאמר עד - הרי כאן שנים, עד שיפרט לך הכתוב, אחד. ואפקיה רחמנא בלשון חד - למימר: עד דחזו תרווייהו כחד.	ותניא:									■	■	!
ואידך										?	!	
והוא עד או ראה או ידע - מכל מקום.	[רבי יהושע בן קרחה]									!	!	◊
ואין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהן כאחד.	[רבנן]										♦	■
שומעין דבריו של זה היום וכשיבא חברו למחר שומעין דבריו.	רבי נתן:										♦	■
במאי קמפלגי?											^	
איבעית אימא סברא, איבעית אימא קרא.											!	◊
איבעית אימא סברא:										■	!	
עד אחד, כי אתי - לשבועה אתי, לממונא לא אתי.	מר סבר: [רבנן]									■	!	◊
ואידך										?	!	
אטו כי אתו בהדי הדדי בחד פומא קא מסהדי? אלא מצרפינן להו, הכא נמי ליצרפינהו.	[רבי נתן]									!	!	◊
ואיבעית אימא קרא, (ויקרא ה') אם לוא יגיד ונשא עונו ודכולי עלמא כרבנן דפליגי עליה דרבי יהושע בן קרחה, והכא באקושי הגדה לראיה קא מיפלגי.										■	!	◊
מקשינן הגדה לראיה	מר סבר: [רבנן]									■	!	
לא מקשינן.	ומר סבר: [רבי נתן]									■	!	
רבי שמעון בן אליקים הוה משתקיד עליה דרבי יוסי ברבי חנינא למסמכיה, ולא קא מיסתייע מילתא	[רבי שמעון בן אליקים]											◊
יומא חד הוה יתיב קמיה דרבי יוחנן, אמר להו: מי איכא דידע הלכה כרבי יהושע בן קרחה או לא?	[רבי יוחנן]											◊
אמר ליה רבי שמעון בן אליקים: דין ידע											◊	
אמר ליה: לימא איזו.	[רבי יוחנן]										◊	
אמר ליה: ליסמכיה מר ברישא.	[רבי שמעון בן אליקים]										◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
סמכיה	[רבי יוחנן]										
אמר ליה: בני אמור לי כיצד שמעת?	[רבי יוחנן]										
אמר ליה: כך שמעתי: שמודה רבי יהושע בן קרחה לרבי נתן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]										
אמר: לזה הוצרכתי? השתא, ומה עיקר ראייה בהדי הדדי - אמר רבי יהושע בן קרחה לא בעינן, הגדה מיבעיא?	[רבי יוחנן]										
אמר ליה: הואיל ועלית לא תרד.	[רבי יוחנן]										
שמע מינה: גברא רבה, כיון דסמך - סמך.	[רבי זירא]										
הלכה כרבי יהושע בן קרחה, בין בקרקעות בין במטלטלין.	רבי חייא בר אבין אמר רב:										
הלכה כרבי יהושע בן קרחה בקרקעות, אבל לא במטלטלין.	עולא:										
הלכה מכלל דפליגי?	אמר ליה אביי:										
מודים חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות קרקע.	והאמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:										
מודין חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות בכור, ובעדות קרקע, ובעדות חזקה, וכן שבבן ושבת.	ותני רב אידי בר אבין בנייקין דבי קרנא:										
גברא אגברא קא רמית? מר סבר פליגי, ומר סבר לא פליגי.											
מאי וכן שבבן ושבת?											
אילימא אחד אומר אחת בגבה ואחד אומר אחת בכריסה											
האי חצי דבר וחצי עדות הוא											
אלא: אחד אומר שתיים בגבה, ואחד אומר שתיים בכריסה.											
הלכה כרבי יהושע בן קרחה בין בקרקעות בין במטלטלין	רב יוסף: אנה אמנא משמיה דעולא:										
בקרקעות - אין, אבל לא במטלטלין.	ורבנן דאתו ממחוזא אמרו: אמר רבי זירא משמיה דרב:										
רב טעמיה											
הודאה אחר הודאה, הודאה אחר הלואה - מצטרפי. הלואה אחר הלואה, הלואה אחר הודאה - לא מצטרפי.	דאמר רב:										
מאי שנא הלואה אחר הלואה דלא - דמנה דקא חזי האי לא קא חזי האי, הודאה אחר הודאה נמי, אמנה דקא מודה קמי האי - לא מודי קמי האי?	אשכחיה רב נחמן בר יצחק לרב הונא בריה דרב יהושע, אמר ליה:										
דאמר ליה להאי בתרא: בהאי מנה דאודיי ליה קמך, אודיי ליה נמי קמי פלוני.	[רב הונא בריה דרב יהושע]										
אכתי, בתרא - ידע, קמא - לא ידע.	[רב נחמן בר יצחק]										
דהדר אזיל אמר ליה לקמא: האי מנה דאודיי ליה קמך - אודיי ליה נמי קמי פלוני.	[רב הונא בריה דרב יהושע]										
אמר ליה: תנוה דעתך שהתנחת את דעתי.	[רב נחמן בר יצחק]										
אמר ליה: מאי ניהותא? דרבא, ואיתימא רב ששת, שדא בה נרגא:	[רב הונא בריה דרב יהושע]										
לאו היינו הודאה אחר הלואה?	[רבא/רב ששת]										
אמר ליה: היינו דשמיע לי עלייכו דרמיתו דיקלי וקפיתו להו.	[רב נחמן בר יצחק]										

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין הודאה אחר הודאה, בין הודאה אחר הלואה, בין הלואה אחר הלואה, בין הלואה אחר הודאה - מצטרפות, כמאן - כרבי יהושע בן קרחה.	נהרדעי:									■		◇
עדות המכששת זו את זו בבדיקות - כשרה בדיני ממונות.	רב יהודה:											◇
מסתברא מילתיה דרב יהודה באחד אומר בארנקי שחורה ואחד אומר בארנקי לבנה אבל אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן - אין מצטרפין.	רבא:											◇
וארנקי שחורה בדיני נפשות לא?										⚡		
אחד אומר בסיף הרגו ואחד אומר בארירן הרגו - אין זה נכון. אחד אומר כליו שחורים ואחד אומר כליו לבנים - הרי זה נכון	והאמר רב חסדא:										⚡	◇
גברא אגברא קא רמית?											!	◇
אפילו אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן - מצטרפים.	נהרדעי:										■	◇
כמאן - כרבי יהושע בן קרחה, אימר דשמעת ליה לרבי יהושע בן קרחה - היכא דלא מכחשו אהדדי, היכא דמכחשי אהדדי מי אמר?											⚡	
אלא, הוא דאמר כי האי תנא.											!	
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה - שיש בכלל מאתים מנה.	דתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:										!	◇
על מה נחלקו - על כת אחת, שבית שמאי אומרים: נחלקה עדותן	[בית שמאי]										!	◇
יש בכלל מאתים מנה.	[ובית הלל אומרים:]										!	◇
אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן, הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי											○	◇
חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דחמרא מיגו חביתא דמשחא.	[רבי אמי]										■	◇
כמאן - כרבי שמעון בן אלעזר? אימר דאמר רבי שמעון בן אלעזר - היכא דיש בכלל מאתים מנה, כי האי גוונא מי אמר?											⚡	
לא צריכא לדמי.											!	◇
אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה.											○	◇
מעשה בא לפני רבי וצירף עדותן.	רבי חנינא: [רבי]										■	◇
ומניין לכשיצא כו'.												■
מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי - תלמוד לומר (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמיך ואומר (משלי י"א) הולך רכיל מגלה סוד.	תנו רבנן:											◇
ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא, דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא. בטר עשרין ותרתינן שנין, אפקיה רב אמי מבי מדרשא, אמר: דין גלי רוזא.	[רב אמי]										○	
כל זמן שמביא ראייה - סותר את הדין.												■
אמר לו: כל ראיות שיש לך - הבא מיכן עד שלשים יום, מצא בתוך שלשים יום - סותר, לאחר שלשים יום - אינו סותר.	[רבנן]											◆
מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים, ומצא לאחר שלשים?	רבן שמעון בן גמליאל:											◆
אמר לו הבא עדים, ואמר: אין לי עדים. אמר: הבא ראייה, ואמר: אין לי ראייה. ולאחר זמן הביא ראייה, ומצא עדים - הרי זה אינו כלום.	[רבנן]											◆
מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים, ומצא עדים. לא היה יודע שיש לו ראייה, ומצא ראייה.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆
ראה שמתחייב בדין ואמר: קרבו פלוני ופלוני ויעידוני, או שהוציא ראייה מתחת פונדתו - הרי זה אינו כלום.												■
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבה בר רב הונא:											◇
אין הלכה כדברי חכמים.	ואמר רבה בר רב הונא:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	א
פשיטא, כיון דאמר הלכה כרבן שמעון בן גמליאל - ממילא ידענא דאין הלכה כחכמים													ז	לא
מהו דתימא: הני מילי - לכתחילה, אבל דיעבד - שפיר דמי, קא משמע לן: דאי עביד - מהדרין ליה.													!	לא
אמר לו הבא עדים כו' אמר רבן שמעון בן גמליאל כו'.														לא
הלכה כדברי חכמים	רבה בר רב הונא:													לא
אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	ואמר רבה בר רב הונא:													לא
פשיטא, כיון דאמר הלכה כדברי חכמים - ממילא ידענא דאין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל													ז	לא
הא קא משמע לן: דבההיא אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, הא בכולהו - הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. לאפוקי מהא דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													!	לא
כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה.	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]												!	לא
ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן.													o	לא
אמר ליה: אית לך סהדי?	[רב נחמן]												o	לא
אמר ליה: לא.													o	לא
אית לך ראיה?	[רב נחמן]												o	לא
אמר ליה: לא.													o	לא
חייביה רב נחמן.	[רב נחמן]												■	לא
הוה קא בכי ואזיל. שמעוהו הנך אינשי, אמרו ליה: אנן ידעינן במילי דאבוך.													o	לא
בהא - אפילו רבנן מודו, דינוקא במילי דאבוה לא ידע.	רב נחמן:												■	לא
ההיא איתא דנפק שטרא מתותי ידה, אמרה ליה: ידענא בהאי שטרא דפריע הוה.													o	לא
הימנה רב נחמן.	[רב נחמן]												■	לא
כמאן - כרבי	רבא לרב נחמן:												ז	לא
אותיות נקנות במסירה?	דאמר: [רבי]												■	לא
שאני הכא, דאי בעיא - קלתי.	אמר ליה: [רב נחמן]												!	לא
איכא דאמרי, לא הימנה רב נחמן.	[רב נחמן]												■	לא
והא אי בעיא קלתי.	רבא לרב נחמן:												ז	לא
כיון דאיתחזק בבי דינא - איבעיא קלתי לא אמרינן.	[רב נחמן]												!	לא:
סימפון שיש עליו עדים - יתקיים בחותמיו, אין עליו עדים, ויצא מתחת ידי שלישי או שיצא אחר חיתום שטרות - כשר.	איתיביה רבא לרב נחמן:												■	לא:
אלמא: שלישי מהימן													ז	לא:
תיובתא דרב נחמן													■	לא:
לעולם מביא ראיה וסותר עד שיסתם טענותיו, ויאמר: קרבו פלוני ופלוני והעידוני.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:												■	לא:
הא גופא קשיא אמרת יסתם טענותיו - אתאן לרבנן, והדר אמרת: קרבו איש פלוני ופלוני והעידוני - אתאן לרבן שמעון בן גמליאל													ז	לא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא כולה רבן שמעון בן גמליאל ופרושי קא מפרשי: מאי עד שיסתתם טענותיו - עד שיאמר קרבו פלוני ופלוני והעידוני												⊖
כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתו הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה	והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											⊖
לעולם מביא ראיה וסותר, עד שיסתתם טענותיו, ויאמרו לו: הבא עדים ואומר: אין לי עדים הבא ראיה ואומר: אין לי ראיה. אבל באו עדים ממדינת הים, או שהיתה דיסקיא של אביו מופקדת ביד אחר - הרי זה מביא ראיה וסותר.	אלא, כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											⊖
התוקף את חברו בדיון, אחד אומר: נדון כאן, ואחד אומר: נלך למקום הוועד כופין אותו וילך למקום הוועד.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											⊖
רבי, מי שנושה בחבירו מנה יוציא מנה על מנה? אלא, כופין אותו ודן בעירו.	אמר לפניו רבי אלעזר:											⊖
שנים שנתעצמו בדיון, אחד אומר נדון כאן ואחד אומר: נלך למקום הוועד - כופין אותו ודן בעירו, ואם הוצרך דבר לשאל כותבין ושולחין. ואם אמר: כתבו ותנו לי מאיזה טעם דנתוני - כותבין ונותנין לו.	איתמר נמי, אמר רב ספרא:											⊖
והיבמה הולכת אחר היבם להתירה.												⊖
עד כמה?												⊖
אפילו מטבריא לצפורי.	רבי אמי:											⊖
מאי קרא - (דברים כ"ד) וקראו לו זקני עירו - ולא זקני עירה.	רב כהנא:											⊖
הילכתא: כופין אותו וילך למקום הוועד.	אמימר:											⊖
כופין אותו ודן בעירו	רב אשי לאמימר: והא אמר רבי אלעזר:											⊖
הני מילי היכא דקאמר ליה לזה למלוה, אבל מלוה - (משלי כ"ב) עבד לזה לאיש מלוה.	[אמימר]											⊖
לדיו ליה כבר בתיה, שלם עוקבן הבבלי קבל קדמנא: ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו, השיאוהו ויראה פנינו בטבריא.	שלחו ליה למר עוקבא:											⊖
הא גופא קשיא אמרת אמרו לו - אלמה דיינוה אתון. השיאוהו ויראה פנינו בטבריא אלמא שדרוהו הכא												⊖
אלא הכי קאמרי: אמרו ליה - דיינו אתון, אי ציית - ציית, ואי לא - השיאוהו ויראה פנינו בטבריא.												⊖
דיני קנסות הוה, ובבבל לא דיינו דיני קנסות. והא דשלחו ליה הכי - כדי לחלוק כבוד למר עוקבא.	רב אשי:											⊖
הדרן עלך זה בורר												⊖

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב
סנהדרין-זה בורר	מימרא												
מימרא	מימרא												
כיצד? שתי ספינות עוברות בנהר ופגעו זה בזה, אם עוברות שתיהן - שתיהן טובעות, בזה אחר זה - שתיהן עוברות. וכן שני גמלים שהיו עולים במעלות בית חורון ופגעו זה בזה, אם עלו שניהן - שניהן נפלין, בזה אחר זה - שניהן עולין. הא כיצד?	תנו רבנן:												לב:
טעונה ושאינה טעונה - תידחה שאינה טעונה מפני טעונה.													לב:
קרובה ושאינה קרובה - תידחה קרובה מפני שאינה קרובה.													לב:
היו שתיהן קרובות, שתיהן רחוקות - הטל פשרה ביניהן, ומעלות שכר זו לזו.													לב:
צדק צדק תרדף - הלך אחר בית דין יפה, אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל.	תנו רבנן:												לב:
קול ריחום בבורני - שבוע הבן. שבוע הבן. אור הנר בברור חיל - משתה שם משתה שם.	תנא:												לב:
צדק צדק תרדף, הלך אחר חכמים לשיבה. אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל, אחר רבי יהושע לפקיעין, אחר רבן גמליאל ליבנא, אחר רבי עקיבא לבני ברק, אחר רבי מתיא לרומי, אחר רבי חנניה בן תרדיון לסיכני, אחר רבי יוסי לציפורי, אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין, אחר רבי יהושע לגולה, אחר רבי לבית שערים, אחר חכמים ללשכת הגזית.	תנו רבנן:												לב:
דיני ממונות פותחין כו'.													לב:
היכי אמרינן?													לב:
הכי אמרינן להו: מי יימר כדקאמרינן?	רב יהודה:												לב:
והא חסמינן להו	אמר ליה עולא:												לב:
ולחיסמו													לב:
מסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטרף דעתן ויחזרו בהן.	מי לא תניא, רבי שמעון בן אליעזר:												לב:
מי דמי? התם - ממילא קא מידחו, הכא - קא דחינן להו בידים													לב:
הכי אמרינן, יש לך עדים להזימם?	אלא אמר עולא:												לב:
וכי פותחין בזכותו של זה שהיא חובתו של זה?	אמר ליה רבה:												לב:
ומי הוא חובתו?													לב:
אין עדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין	והתנן:												לב:
הכי אמרינן: אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים ומזים להו - הוא ליה חובתו של זה													לב:
אמרינן ליה: יש לך עדים להכחישן?	אלא אמר רבה:												לב:
מדבריסם נזככה פלוני.	רב כהנא:												לב:
אמרינן ליה: אי לא קטלת - לא תדחל.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:												לב:
כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו.	רב אשי:												לב:
תניא כוותיה דאביי ורבא.													לב:
(במדבר ה') אם לא שכב איש אותך ואם לא שטית וגו' מיכן שפותחין בדיני נפשות תחלה לזכות.	[תניא] רבי:												לב:
דיני ממונות מחזירין כו'.													לב:
דן את הדין, זיכה את החייב חייב את הזכאי, טימא את הטהור, טיהר את הטמא - מה שעשה עשוי, וישלם מביתן	ורמינהו:												לב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
---	--

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: כאן - במומחה, כאן - בשאינו מומחה.	רב יוסף:											!	◇
ובמומחה מחזירין?												?	
אם היה מומחה לבית דין - פטור מלשלם	והקתני:											?	
כאן - שיש גדול הימנו בחכמה ובמנין, כאן - שאין גדול הימנו בחכמה ובמנין.	רב נחמן:											!	
כאן - שטעה בדבר משנה, כאן - שטעה בשיקול הדעת.	רב ששת:											!	◇
טעה בדבר משנה - חזור, טעה בשיקול הדעת - אינו חוזר.	דאמר רב ששת אמר רב אסי:											!	◇
אפילו טעה ברבי חייא ורבי אושעיא?	רבינא לרב אשי:											?	
אין.	אמר ליה: [רב אשי]											!	
אפילו בדבר ושמאול?	[רבינא לרב אשי]											?	
אין.	אמר ליה: [רב אשי]											!	
אפילו בידי ודידך?	[רבינא לרב אשי]											?	◇
אטו אנו קטלי קני באגמא אנו?	אמר ליה: [רב אשי]											!	◇
היכי דמי שיקול הדעת?												^	◇
כגון תרי תנאי או תרי אמוראי דפליגי אהדדי, ולא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, ואיקרי ועבד כחד מנייהו, וסוגיא דשמעתא אזלי כאידך - היינו שיקול הדעת.	רב פפא:											!	◇
מעשה בפרה שניטלה האם שלה, והאכילה רבי טרפון לכלבים. ובא מעשה לפני חכמים ביבנה והתירוה. שאמר תודוס הרופא: אין פרה וחזירה יוצאת מאלכסנדריא של מצרים אלא אם כן חותכין האם שלה, כדי	איתיביה רב המנונא לרב ששת:											?	◇
אמר רבי טרפון: הלכה חמורך טרפון	[רבי טרפון]											?	
פטור אתה, שכל המומחה לרבים פטור מלשלם.	אמר לו רבי עקיבא:											?	◇
ואי איתא, לימא ליה: טועה בדבר משנה אתה, וטועה בדבר משנה חוזר												?	◇
חזא ועוד קאמר. חזא - טועה בדבר משנה אתה, וטועה בדבר משנה חוזר. ועוד: אי נמי בשיקול הדעת טעית - מומחה לרבים אתה, וכל המומחה לרבים פטור מלשלם.												!	◇
מאי קא מוטיב רב המנונא לרב ששת מפרה? פרה הרי האכילה לכלבים, וליתא דתהדך	רב נחמן בר יצחק לרבא:											?	
הכי קאמר ליה: אי אמרת בשלמא טעה בדבר משנה אינו חוזר - אלמא קם דינא, היינו דקא מפחיד רבי טרפון, וקאמר ליה איהו: מומחה לבית דין אתה, ואתה פטור מלשלם. אלא אי אמרת טעה בדבר משנה חוזר - לימא ליה: כיון דאילו הואי פרה דינך לאו דינא ולא כלום עבדת, השתא נמי - לא כלום עבדת.	[רבא]											!	
כאן - שנטל ונתן ביד, כאן - שלא נטל ונתן ביד.	רב חסדא:											!	◇
בשלמא חייב את הזכאי - כגון שנטל ונתן ביד, אלא זיכה את החייב היכי משכחת לה?												?	◇
דאמר ליה: פטור אתה												!	
והא לא נטל ונתן ביד												?	
כיון דאמר פטור אתה - כמו שנטל ונתן ביד דמי.												!	◇
דיני ממונות מחזירין בין לזכות, בין לחובה	אלא מתניתין, דקתני:											?	◇
בשלמא לזכות - משכחת לה, דאמר ליה מעיקרא חייב אתה ולא נטל ולא נתן ביד. אלא לחובה היכי משכחת לה? - דאמר ליה פטור אתה. - והאמרת כיון דאמר ליה פטור אתה כמו שנטל ונתן ביד דמי												?	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

		Talmud Navigator											
סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חדא קתני: דיני ממונות מחזירין לזכות שהיא חובה												◇	לג.
דכוותה גבי נפשות מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה, מחזירין לזכות - זכות גרידתא, ואין מחזירין לחובה - לזכות שהיא חובה. חובתיה דמאן?												◇	לג.
הא לא קשיא - חובתיה דגואל הדם.												!	לג:
משום חובתיה דגואל הדם קטלינן ליה להאי?												?	לג:
ועוד: מאי בין בין?												◇	לג:
קשיא.												■	לג:
כגון שהיה לו בידו משכון ונטלו ממנו, טימא את הטהור - דאגעי ביה שרץ, טיהר את הטמא - שעירבן בין פירותיו.	רבינא:											!	לג:
דיני נפשות כו'.												■	לג: <
מניין ליוצא מבית דין חייב, ואמר אחד יש לי ללמד עליו זכות מניין שמחזירין אותו - תלמוד לומר (שמות כ"ג) נקי אל תהרג. ומניין ליוצא מבית דין זכאי, ואמר אחד יש לי ללמד עליו חובה, מניין שאין וחילופא למסית דכתיב (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.	תנו רבנן:											■	לג:
(דברים י"ג) מכי הרג תהרגנו.	רב שימי בר אשי:											■	לג:
(דברים י"ג) מכי הרג תהרגנו.	רב כהנא מתני:											■	לג:
חייבי גליות מניין	בעא מיניה רבי זירא מרב ששת:											^	לג:
אתיא רצח, רצח.	[רב ששת]											!	לג:
חייבי מלקיות מניין?	[רבי זירא מרב ששת]											^	לג:
אתיא רשע רשע.	[רב ששת]											!	לג:
חייבי גליות מאי - אתיא רצח רצח. חייבי מלקות מאי - אתיא רשע רשע.	תניא נמי הכי:											■	לג:
ואין מחזירין לחובה.												■	לג: <
והוא שטעה בדבר שאין הצדוקין מודין בו, אבל טעה בדבר שהצדוקין מודין בו, זיל קרי בי רב הוא.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	לג:
טעה בנואף ונואפת מהו?	בעא מיניה רבי חייה בר אבא מרבי יוחנן:											^	לג:
אדמוקדך יקיד, זיל קוז קרך וצלי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לג:
טעה בנואף חוזר.	איתמר נמי, אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:											■	לג:
אלא היכי דמי אין חוזרין?												?	לג:
כגון שטעה שלא כדרכה.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											!	לג:
דיני ממונות הכל כו'.												■	לג: <
הכל - ואפילו עדים? נימא מתניתין רבי יוסי ברבי יהודה היא ולא רבנן.												?	לג:
(במדבר ל"ה) ועד אחד לא יענה בנפש - בין לזכות בין לחובה	דתניא: [רבנן]											■	לג:
עונה לזכות, ואין עונה לחובה.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■	לג:
באחד מן התלמידים, ודברי הכל.	רב פפא:											!	לג:
מאי טעמא דרבי יוסי בר יהודה - דאמר קרא (במדבר ל"ה) עד אחד לא יענה בנפש למות - למות הוא דאינו עונה, אבל לזכות - עונה.												■	לד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
---	---

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ורבנן?												◊	לה.
משום דמיחזי כנוגע בעדותו.	ריש לקיש:											◊	לה.
ורבנן, האי למות מאי דרשי ביה?											◊	לה.	
מוקמי ליה באחד מן התלמידים.	[רבנן]											◊	לה.
אמר אחד מן העדים יש לי ללמד עליו זכות מניין שאין שומעין לו - תלמוד לומר עד אחד לא יענה. מניין לאחד מן התלמידים שאמר יש לי ללמד עליו חובה מניין שאין שומעין לו - תלמוד לומר אחד לא יענה בפנש למות.	כדתניא:											◊	לה.
דיני נפשות המלמד כו'.												◊	לה.
לא שנו אלא בשעת משא ומתן, אבל בשעת גמר דין - מלמד זכות חוזר ומלמד חובה.	רב:											◊	לה.
למחרת משכימין ובאין, המזכה אומר אני המזכה, ומזכה אני במקומי. המחייב אומר, אני המחייב, ומחייב אני במקומי. המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד חובה.	מיתיבי:											◊	לה.
והא למחרת גמר דין הוא?												◊	לה.
וליתעמיד, למחרת משא ומתן מי ליכא? כי קתני - בשעת משא ומתן.												◊	לה.
דנין אלו כנגד אלו, עד שיראה אחד מן המחייבין דברי המזכין.	תא שמע:											◊	לה.
ואם איתא - ליתני נמי איפכא												◊	לה.
תנא אזכות קא מהדר, אחובה לא קא מהדר.												◊	לה.
אחד מן התלמידים שזיכה ומת - רואין אותו כאילו חי ועומד במקומו.	תא שמע, דאמר רבי יוסי בר חנינא:											◊	לה.
ואמאי? נימא: אילו הוה קיים - הדר ביה												◊	לה.
השתא מיהא לא הדר ביה.												◊	לה.
לדברי רבי יוסי בר חנינא מוצא מכלל רבינן	והא שלחו מתם:											◊	לה.
אין מוצא איתמר.												◊	לה.
שני סופרי הדיינין עומדין לפניהו, אחד מן הימין ואחד מן השמאל, וכותבין דברי המזכין ודברי המחייבין.	תא שמע:											◊	לה.
בשלמא דברי המחייבין - למחר חזו טעמא אחרינא, ובעו למעבד הלנת דין. אלא דברי המזכין - מאי טעמא? לאו משום דאי חזו טעמא אחרינא לחובה לא משגחינן בהו?												◊	לה.
לא, כדי שלא יאמרו שנים טעם אחד משני מקראות.												◊	לה.
אמרו שנים טעם אחד משני מקראות מהן?	כדבעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											◊	לה.
אין מונין להן אלא אחד.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											◊	לה.
מנהני מילי?												◊	לה.
דאמר קרא: (תהלים ס"ב) אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים - מקרא אחד יוצא לכמה טעמים, ואין טעם אחד יוצא מכמה מקראות.	אביי:											◊	לה.
(ירמיהו כ"ג) וכפטיש יפצץ סלע, מה פטיש זה מתחלק לכמה ניצוצות - אף מקרא אחד יוצא לכמה טעמים.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◊	לה.
היכי דמי טעם אחד משני מקראות?												◊	לה.
מזבח מקדש את הראוי לו.	רב זביד, כדתנן:											◊	לה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הראוי לאשים, אם עלה - לא ירד. שנאמר (ויקרא ז) העלה על - מוקדה, מה עולה שהיא ראויה לאשים אם עלתה לא תרד - אף כל שהוא ראוי לאשים אם עלה לא ירד.	רבי יהושע:	!										◇
כל הראוי למזבח - אם עלה לא ירד, שנאמר היא העלה על מוקדה על המזבח, מה עולה שהיא ראויה לגבי מזבח - אם עלתה לא תרד, אף כל שהוא ראוי למזבח - אם עלה לא ירד.	רבן גמליאל:	!										◇
ותרויהו מאי קמרבו - פסולין, מר מייתי לה ממוקדה ומר מייתי לה ממזבח.		!										
והא התם מפלג פליגי		⚡										
אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדם והנסכים, שרבן גמליאל אומר: לא ירדו, ורבי יהושע אומר: ירדו	דקתני סיפא:	⚡										◇
מתוך שנאמר (שמות כ"ט) כל הנגע במזבח יקדש, שומע אני בין ראוי בין שאינו ראוי - תלמוד לומר (שמות כ"ט) כבשים. מה כבשים ראויין - אף כל ראוי.	אלא אמר רב פפא: כדתניא, רבי יוסי הגלילי:	!										◇
(שמות כ"ט) עולה, מה עולה ראויה - אף כל ראוי.	רבי עקיבא:	!										◇
ותרויהו מאי קא ממעטו - פסולי, מר מייתי לה מכבשים ומר מייתי לה מעולה.		!										
עולת העוף פסולה איכא בינייהו, מאן דמייתי לה מכבשים. כבשים - אין, אבל עולת העוף - לא. ומאן דמייתי לה מעולה - אפילו עולת העוף נמי	והאמר רב אדא בר אבהו:	⚡										◇
(ויקרא י"ז) דם יחשב לאיש הוא דם שפך - לרבות את הזורק, דברי רבי ישמעאל.	אלא אמר רב אשי: כדתניא: [רבי ישמעאל]	!										◇
(ויקרא י"ז) או זבח - לרבות את הזורק.	רבי עקיבא:	!										◇
ותרויהו מאי קא מרבו - זריקה. מר מייתי לה מדם יחשב ומר מייתי לה מאו זבח.		!										
שחט זורק איכא בינייהו לדברי רבי ישמעאל - אינו חייב אלא אחת, לדברי רבי עקיבא - חייב שתיים	והאמר רבי אבהו:	⚡										◇
אף לדברי רבי עקיבא נמי אינו חייב אלא אחת, דאמר קרא (דברים י"ב) שם תעלה עלותיך ושם תעשה - ערבינהו רחמנא לכולהו עשיות.	הא איתמר עלה, אמר אביי:	!										◇
דיני ממונות דנין ביום וכו'.												◇
(סימן: משפ"ט מענ"ה מט"ה).												◇
מנהני מילי?												^
דאמר קרא (שמות י"ח) ושפטו את העם בכל עת.	רבי חייא בר פפא:	!										◇
אי הכי, תחלת דין נמן		⚡										
כדרבא		!										
כתיב ושפטו את העם בכל עת וכתוב (דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו, הא כיצד? יום - לתחלת דין, לילה - לגמר דין.	דרבא רמי:	!										◇
מתניתין דלא כרבי מאיר												◇
מה תלמוד לומר (דברים כ"א) על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע, וכי מה ענין ריבים אצל נגעים? אלא מקיש ריבים לנגעים: מה נגעים ביום, דכתיב (ויקרא י"ג) וביום הראות בו - אף ריבים ביום. ומה נגעים שלא בסומין - דכתיב (ויקרא י"ג) לכל מראה עיני הכהן - אף ריבים שלא בסומין. ומקיש נגעים לריבים, מה ריבים שלא בקרובים - אף נגעים שלא בקרובים.	דתניא, היה רבי מאיר אומר:											◇
אי מה ריבים בשלשה - אף נגעים בשלשה, ודין הוא: ממונו בשלשה, גופו לא כל שכן?		⚡										
תלמוד לומר (ויקרא י"ג) והובא אל אהרן הכהן או אל אחד וגו' - הא למדת שאפילו כהן אחד רואה את הנגעים.		!										
ההוא סמיא דהוה בשבכותיה דרבי יוחנן, דהוה דאין דינא, ולא אמר ליה רבי יוחנן ולא מיד.	[רבי יוחנן]											◇
היכי עביד הכי?		⚡										
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:	⚡										◇

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הכשר לדון כשר להעיד, ויש שכשר להעיד ואין כשר לדון.	ותנן:										◊	לה:
לאיתויי סומא באחת מעינין	ואמר רבי יוחנן:										◊	לה:
רבי יוחנן סתמא אחריתא אשכח:											◊	לה:
דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה	[תנן]										◊	לה:
מאי אולמיה דהאי סתמא מהאי סתמא?											◊	לה:
אי בעית אימא: סתמא דרבים עדיף											◊	לה:
ואי בעית אימא: משום דקתני לה גבי הלכתא דדינא.											◊	לה:
ורבי מאיר, האי ושפטו את העם בכל עת מאי דריש ביה?											◊	לה:
לאיתויי יום המעונן	רבא:										◊	לה:
אין רואין את הנגעים שחרית ובין הערבים, ולא בתוך הבית, ולא ביום המעונן, מפני שכהה נראית עזה. ולא בצהריים - מפני שעזה נראית כהה.	דתנן:										◊	לה:
ורבי מאיר, האי ביום הנחילו את בניו מאי עביד ליה?											◊	לה:
ההוא מיבעי ליה לכדתני רבה בר חנינא קמיה דרב נחמן:	[רבי מאיר]										◊	לה:
והיה ביום הנחילו את בניו - ביום אתה מפיל נחלות, ואי אתה מפיל נחלות בלילה.	[דתני רבה בר חנינא קמיה דרב נחמן]										◊	לה:
אלא מעתה מאן דשכיב ביממא ירתון ליה בניה, ומאן דשכיב בליליא לא ירתון ליה בניה?	אמר ליה: [רב נחמן]										◊	לה:
דילמא דין נחלות קאמרת.											◊	לה:
(במדבר כ"ו) והיתה לבני ישראל לחקת משפט - אורעה כל הפרשה כולה להיות דין. כדרב יהודה אמר רב	דתניא:										◊	לה:
שלשה שנכנסו לבקר את החולה, רצו - כותבין, רצו עושין דין. שנים - כותבין ואין עושין דין.	דאמר רב יהודה אמר רב:										◊	לה:
לא שנו אלא ביום, אבל בלילה - כותבין ואין עושין דין, משום דהוו להו עדים, ואין עד נעשה דיין.	ואמר רב חסדא:										◊	לה:
אמר ליה: אין, הכי קאמינא.	[רבה בר חנינא]										◊	לה:
דיני נפשות דנין ביום וכו'.											◊	לה: <
מנהני מילי?											^	לה:
אמר קרא (במדבר כ"ה) והוקע אותם לה' נגד השמש.	רב שימי בר חייא:										◊	לה:
מניין להוקעה שהיא תלייה - דכתיב (שמואל ב' כ"א) והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה' וכתוב (שמואל ב' כ"א) ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור בתחלת קציר	רב חסדא:										◊	לה:
כתיב (במדבר כ"ה) ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם.											◊	לה.
אם העם חטאו ראשי העם מה חטאו?											◊	לה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: חלק להם בתי דינין.	רב יהודה אמר רב:										◊	לה.
מאי טעמא?											^	לה.
אילמא משום שאין דנין שנים ביום אחד											◊	לה.
לא שנו אלא בשתי מיתות, אבל במיתה אחת - דנין	והאמר רב חסדא:										◊	לה.

